

Samling, efter at man har kuldstøttet vore Fredstilbud i Joraaet, ogsaa ved Hjælp af min ærede Nabo her. Spaadommen er desværre gaaet i Opsyldelse langt ud over, hvad selv den Driffligste kunde antage, og det vil gaa ligejaa i den kommende Samling. Hvad Udsigt er der til Andet end dette i den kommende Samling under disse Umstændigheder? Vilde det ikke have været klogere, om de Herrer, hvis Ordreder nu er det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ite Valgkreds (Kiønstad), sidste Joraaar havde lyttet til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds's (Klein's) Raad, saaledes at vi vare enedes om det fælles Ønske, en forandret Ledelse af Landets Styrelse, saaledes at denne Ledelse i den forløbne Sommer kunde have forberedt sine Lovforslag og nu forelagt dem her, og dermed nødvendigtgjort os det til en politisk Pligt efter den hele Udvilling fra Adresserne at tage fat paa Arbejdet og ja, paa hvilke Emraader vi kunde mødes og bringe Frugt af vor Virksomhed tilveie. De Herrer modsatte sig ethvert Forsøg paa Jorlig den Gang, og de sidste Sommer. I Stedet for at virke for at fremkalde et forsonende Indslag mellem Parterne ude i Landet, for at vi, saa i Ly deraf kunde have forstaaet vor forsonende Virksomhed her, fik de deres Sommer. Men hvilken Jorntvælselse have de haft af deres Sommer? De have haft nogle specielle Møder, af en Slags, som hidtil ikke var bekjendte, men som ikke ere af den Værdighed, at jeg skal indlade mig specielt paa dem. Men tro de Herrer, at de have styrket enen Ministeriet eller de konservative Interesser eller nogen Sag, som selv fra Konservatismens Side skulde støttes ved disse Møder, saa tage de storlig fejl. Hvis Noget af Mangel paa Kjendstab til de Billaar, hvorunder Befolkningen politisk forholder sig ude i Landet, har denne Tante, saa tager han fejl. Det er muligt, at En eller Anden, der lever udenfor Befolkningen paa Landet, kan blive jort til et Møde en enkelt Gang og saa komme tilbage medbringende denne Jorepilling; men den Slags Møder, hvor man skal besyfte sine egne Ord ved Politiforanstaltninger af Frygt for, at Andre skulde kunne imødegaa dem, de vinde ingen Tilhængere, men kun Uvil om en Lære, der skal bevares og forsvares paa denne Maaade, og i Stedet for at gjøre Venstre tilvoeligt til en forsonende Virksomhed med det andet Parti, have de gjort det Modsatte. De have jort at gjøre Kloften klarere, Ellikevæggen større, og, ganske vist, de have ialtjald bevirket ved deres Møder end yderligere at styrke Venstres Sammenhold og Ønske om

Udholdenhed i den forestaaende Kamp. Ethvert af deres Møder har i endnu stærkere Jorstand end Venstremøderne været Møde for Venstre. Lad os ikke her bilde Noget noget Andet ind enten fra den ene eller anden Side eller paa det ene eller andet Sted. Thi de Herrer leve i Illusioner, derjom de tro, at den følgende Valgdag vil i mindste Maaade afstraffe, hvad jeg her har sagt, og naar de derfor fortsatte den politiske Stilling i Ly af denne Slags Møder, som have Betydning i modsat Retning af, hvad de fremstille i deres Blade, saa er det en Undskyldning, der skal tages bort, thi naar Valgdagen kommer, vil den bekræfte, at de have taget fejl, og fremdeles ville tage fejl ved denne Maaade at agitere paa. Jeg skal ikke fortsætte længere med mine Betragtninger; jeg har kun Ønske for mit Bedkommende at udtale disse Ytringer om Stillingen. Tiden er nu saa langt fremrykket, at vi Ønske at holde op, og jeg vil nødig under disse Jorhold forandre den Tid; men jeg vil kun slutte med at sige, at under disse Jorhold skylder dette Thing Jædrelandet ikke at forraade sine Mandater ved at stifte Standpunkt og gaa over til Regjeringen. Var dette i Jædrelandets velforstaaede Interesse? Nei, det var en Udelæggelse af politisk Kapital, som ret brugt kan have stor Betydning for Jæmstrid her i Landet; det var et Jorhold, som vilde finde sin fortjente Straf, den nemlig, at denne Bending naturligvis vilde fremkalde et helt nyt Jølfølsing, idet vore Mandater bleve overgivne til Andre. Vi kunne ikke Ønske det. Men kunde Regjeringen, kunde Høire, kunde nogen Anden Ønske, at vi havde en saadan Befolkning her, tillands, kunde man Ønske, at Befolkningen i dette lille Land skulde bestaa af saadanne Mennesker, som vilde finde sig i en saadan Politisk, og som vilde vare med til at anbefale en saadan Politisk? Kunde Høire Ønske, at der var et Venstre, som Regjeringen ved sin Jorbliven kunde tvinge over i en anden Retning end den, som det, ledet af den almindelige Opposition, nu indtager? Jeg kunde godt tænke mig Jorhold, hvor jeg hørte til et lille Mindretal her, og det Parti, hvortil de Herrer fra den anden Side høre, havde vundet Jærtal her, og tilvisse kunde jeg da ikke Ønske, at den Befolkning, som da vøttede Jærtallet, pludselig skulde jorlade sit Parti og uberettiget opgave sin parlamentariske Modstand. Men hvor kunde da Noget Ønske, at den nuværende Venstrebefolkning, som gjennem Aaringer kunde mødtjaa et med parlamentarisk Uret siddende Ministerium, saaledes skulde vende Skuldbotte,